

A Magyar Köztársaság nevében!

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2008. évi február hó 5. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Veszprém Megyei Bíróság 2007. évi április hó 4. napján kihirdetett B.1170/2006/12. számú **ítéletét helybenhagyja.**

A másodfokú eljárásban 3.600.- (háromezer-hatszáz) forint bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

I n d o k o l á s :

A Veszprém Megyei Bíróság a 2007. április 4. napján kihirdetett ítéletével bűnösnek mondta ki vádlottat 1 rb életveszély okozó testi sértés büntetében, ezért 3 év 6 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint elrendelte a vádlott kényszergyógyítását. A szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte a vádlott által 2006. június 28. napjától előzetes fogvatartásban töltött időt. Elrendelte az Ajkai Városi Bíróság B.372/2005/13. számú ítéletével kiszabott 8 hónap fogházbüntetés végrehajtását. Kötelezte a vádlottat az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője indokolás nélkül jelentett be fellebbezést enyhítésért, míg az ügyész a büntetés súlyosításáért. Az ügyész a fellebbezésében kifejtette, hogy a bíróság nem értékelte kellő súllyal a cselekmény kimagasló tárgyi súlyát, az erőszakos cselekmények miatt többször büntetett vádlott társadalomra veszélyességét, továbbá azt, hogy a vádlott

felfüggesztett szabadságvesztés büntetés hatálya alatt, garázda módon követte el a vád tárgyává tett cselekményt.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.128/2007/1-I. számú átiratában kifejtette, hogy a vádlott és védője által enyhítés végett bejelentett fellebbezéseket alaptalannak tartja, míg az ügyészi fellebbezést annak helyes indokaival együtt fenntartja. A megyei bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárást törvényesnek találta és véleménye szerint a megszerzett bizonyítékok értékelése is megfelelő volt. Eleget tett a bíróság indokolási kötelezettségének, továbbá helyes a bűncselekmény minősítése is. A vádlott által okozott sérülések jellegével és keletkezési mechanizmusával kapcsolatban a tényállás kisebb mértékű - a vádlott büntetőjogi felelősségét nem érintő - helyesbítésére tett indítványt. Mellőzni indítványozta továbbá az enyhítő körülmények közül azt, hogy a vádlott felfokozott indulati állapotban követte el a cselekményét. Ezzel együtt úgy látta, hogy a megállapított joghátrány a feltárt büntetéskiszabási körülményekre figyelemmel eltúlzottan enyhe, annak súlyosítása indokolt, egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítéletábra által tartott másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője a fellebbezést fenntartotta, kifejtette, hogy az enyhébb büntetés a vádlott megrendült egészségi állapotára tekintettel is indokolt.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen változatlanul fenntartotta az indítványát, kérte a tényállásnak az átiratban foglaltak szerinti módosítását, a büntetéskiszabási körülmények átértékelésével az elsőfokon megállapított joghátrány súlyosítását, egyebekben az ítélet helybenhagyását.

Az elsőfokú ítélet ellen bejelentett vádlott, védői és ügyészi fellebbezések alaptalanok.

Az ítéletábra a bejelentett fellebbezésre tekintettel az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált a Be. 348. § (1) bekezdése szerint. A felülvizsgálat során az ítéletábra megállapította, hogy a megyei bíróság a bizonyítást a szükséges mértékben, a törvény rendelkezéseit betartva lefolytatta, a bizonyítékokat egyenként és összességében is megfelelően értékelte. E körben helyesen járt el, amikor a sértett sérüléseinek keletkezési módjára vonatkozóan összevetette a rendelkezésre álló tanúvallomásokat a beszerzett igazságügyi orvosszakértői véleményben foglaltakkal. Ennek során aggálytalanul állapította meg, hogy a tanúk által elmondott vádlotti bántalmazás eredményezte a szakértő által körülírt sérüléseket, így a szakvéleményben foglalt „tompá erőbehatásokat” megalapozottan azonosította a vádlottól származó ütéseként és rúgásokként. Minderre tekintettel az így megállapított tényállás hiánytalan, kiegészítésre vagy pontosításra nem szorul, ezért a Be. 351. § (1) bekezdése szerint a felülbírálat alapjául szolgált.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére, helyes a bűncselekmény megnevezése és minősítése is.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket teljes körűen feltárta, azokat egymással egybevetve, összefüggésükben helyesen értékelte, tekintettel az adott ügyben megjelenő hatásukra is.

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezésekre is tekintettel megvizsgálta a kiszabott büntetéseket, hogy azok alkalmazására a bünteteskiszabási elvek megtartásával, a büntetési célok megvalósulására figyelemmel került-e sor. Ennek eredményeként úgy találta, hogy az elsőfokon megállapított joghátrány enyhítésére semmiképp sem kerülhet sor, az eset összes körülményeit figyelembe véve azonban annak súlyosítása sem indokolt.

Az ítélet tábla az előzőek alapján az első fokú ítéletet a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helyes indokainál fogva helyben hagyta.

Az ítélet tábla a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült bünygyi költség viselésére, valamint a Btk. 99.§-a szerint rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a büntetésbe való beszámításáról.

Győr, 2008. február hó 5. napján

Dr. Kovács Tamás sk.	Takácsné dr. Helyes Klára sk.	Dr. Miklós Mária sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Veszprém Megyei Bíróság 2007. április 4. napján kihirdetett, B.1170/2006/12. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2008. február 5. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
kiadó: